

## **СЦЕНАРІЙ: «У чому велич Фернандо Алонсо?»**

**ХУК** Уявіть собі спекотний вересневий день 2005 року на трасі Сузука в Японії. Поворот 130R — один з найшвидших і найнебезпечніших поворотів в історії Формули 1: швидкість понад 310 кілометрів на годину, бетонна стіна праворуч усього в метрі від колеса, нульовий запас на помилку. Один неправильний рух — і все могло закінчитися катастрофою.

24-річний Фернандо Алонсо на Renault йде на дуже сміливий обгін зовні на 7-разового чемпіона Міхаеля Шумахера. Шумахер уже гальмує і обирає більш безпечну траєкторію, а молодий іспанець не відпускає газ ні на секунду.

Пізніше йому приписували легендарну фразу: «He had everything to lose. I had nothing to lose». Цей один маневр став символом усього, чим Фернандо Алонсо відрізняється від більшості пілотів за всі 25 років своєї кар'єри у Формулі 1.

Сьогодні йому вже 44 роки. Він досі стартує в Гран-прі. І про нього говорять так, ніби в нього п'ять титулів, а не два. То в чому ж його справжня велич? Давайте розбиратися чесно і без зайвого фанатизму.

**ВСТУП** Дворазовий чемпіон світу Формули 1. 32 перемоги в Гран-прі. 106 подіумів. Понад 425 стартів у Формулі 1 — абсолютний рекорд чемпіонату, який продовжує зростати в сезоні 2026. Двічі переможець 24 годин Ле-Мана. Чемпіон світу з витривалості в WEC. Майже потрійна корона автоспорту.

Але найбільше вражає навіть не цей список. Найбільше вражає те, що після всіх поразок, гучних скандалів, поганих машин, внутрішніх війн у командах і постійних розчарувань вогонь в очах Алонсо горить так само яскраво, як у далекому 2005 році. Сьогодні ми розбираємося чесно, об'єктивно і без зайвого фанатизму: у чому ж справжня велич Фернандо Алонсо.

**БЛОК 1. Амбіція. Хлопчик, який не знав слова «досить»** Фернандо Алонсо Діас народився 29 липня 1981 року в промисловому Ов'єдо на півночі Іспанії. Сім'я була небагата: батько працював механіком, мама — продавчиною. Перший карт батько зібрав сам із підручних деталей і навіть адаптував педалі від старого велосипеда під маленькі ноги сина.

З трьох років замість дитячого майданчика Фернандо проводив час на імprovізованій трасі. Години тренувань у будь-яку погоду — дощ, сніг чи холод. Він відмовлявся від «нормального дитинства» заради ще

кількох кіл; батько згадував, що малий Фернандо буквально спав із шоломом поруч.

1996 рік — чемпіон світу в картингу. Потім стрімкий зліт через молодші формули: Formula Nissan, Formula 3000. У кожній серії він за один-два сезони переходив з ролі талановитого новачка в статус беззаперечного фаворита.

2001-й — дебют у Формулі 1 з командою Minardi. 19 років, машина-аутсайдер, яка ледь доїжджала до фінішу, але Алонсо вже атакував топ-пілотів, гальмував пізніше за всіх і ризикував там, де інші скидали газ.

Flavio Briatore помітив цей талант і забрав його в Renault. 2003-й, Угорщина — перша перемога у 22 роки. 2005-й — сім перемог і перший іспанський чемпіон світу. 2006-й — успішний захист титулу. Хлопець, який починав із саморобного карта, став королем Формули 1. І тоді здавалося, що це тільки початок великої історії.

**БЛОК 2. Геній у поганій машині. Найважчі роки** Алонсо ніколи не був зручним чемпіоном для команд. Він завжди хотів бути центром проєкту, а не просто одним із гвинтиків у великій системі — і це часто боляче конфліктувало з політикою топ-команд.

2007-й — McLaren. Здавалося, мрія: дворазовий чемпіон і суперновачок Льюїс Гамільтон в одній команді. На практиці — тотальна внутрішня війна, гучний шпигунський скандал навколо McLaren, постійна напруга в боксах. В Угорщині Алонсо навмисно затримав Гамільтона в боксах під час кваліфікації, отримав штраф від стюардів, команда кипіла від злості. Сезон він закінчив третім, маючи рівну кількість очок з Льюїсом, але з відчуттям, що титул з'їла саме командна політика. Про весь цей сезон — шпигунський скандал, внутрішню війну й роль Алонсо — ми ще зробимо окреме відео.

2008-й — повернення в Renault. Перемога в Сінгапурі з 15-го місця спочатку виглядала як чиста магія. Потім вибухнув скандал Crashgate: розслідування FIA довело, що команда свідомо організувала аварію Нельсона Піке-молодшого, щоб допомогти Алонсо виграти гонку. Сам Фернандо завжди заперечував, що знав про план, і прямих доказів проти нього FIA не знайшла, але ця перемога назавжди стала найтемнішою плямою в його біографії.

2010–2014 роки — Ferrari. Тричі віце-чемпіон. Машина часто була лише третьою-четвертою силою в пелотоні, але Алонсо витягував із неї неможливе. 2010-й — втрата титулу в Абу-Дабі через провальну

стратегію команди. 2012-й — один з найкращих індивідуальних сезонів в історії Формули 1: машина не була найшвидшою, але він до останнього кола останньої гонки бореться за титул і програє Себастьяну Веттелю всього три очки. Саме ці роки для багатьох фанатів стали головним доказом його справжньої геніальності: він показував чемпіонський рівень у нечемпіонській машині.

Якщо хочете зануритись глибше в його період у Ferrari — подивіться окреме відео на каналі, там ми розібрали ці сезони по деталях.

**БЛОК 3. Король мемів і чесності 2015 рік, McLaren-Honda.Сузука.** Домашня траса для Honda, а McLaren їде болісно повільно. І радіо вибухає знаменитим криком: «GP2 engine! GP2 engine! Arghhh!» — розчарування пілота топ-рівня, який не розуміє, як так можна провалитися на домашньому етапі. Ця фраза миттєво стає мемом.

Того ж року в Бразилії Алонсо просто бере складний стілець механіків, сідає біля траси й починає засмагати, чекаючи евакуатор. Один кадр — і перед нами вся суть його стосунків з McLaren-Honda: якщо вже програвати, то хоча б зі стилем.

2012-й, Бахрейн. Після того, як Ніко Росберг агресивно притискає його до краю траси, Алонсо вибухає по радіо: «All the time you have to leave a space! All the time you have to leave a space!» — і ця фраза перетворюється на один з головних мемів у фанатському середовищі, далеко за межами тієї конкретної гонки.

2017-й, Монца. Після одного з епізодів із Джоліоном Палмером він чує по радіо про штраф для суперника й реагує: «Five seconds is a joke». А коли Палмер сходить, Алонсо спокійно додає: «Karma». Кілька коротких фраз — і весь інтернет розносить їх по гіфках і нарізках.

Інша його радіо-класика: «This is the worst car I have ever driven». «We look like amateurs». «Якщо ви будете розмовляти зі мною кожне коло — я просто відключу радіо». Він ніколи не ховався за стандартним «ми зробимо висновки». Говорив те, що думав насправді. Саме ця чесність і самоіронія зробили його не просто пілотом, а справжнім культурним феноменом і королем мемів.

**БЛОК 4. Безсмертний. Витривалість і друга молодість** Після Ferrari багато хто писав, що кар'єра невідворотно йде на спад. Алонсо вирішив довести всім протилежне.

2017-й — Indy 500. Він пропускає Монако, кваліфікується високо, лідирує 27 кіл, реально бореться за перемогу — і приблизно за 20 кіл

до фінішу двигун Honda здається. Класична алонсовська сцена: пілот показує рівень чемпіона, але техніка каже «ні».

2018–2019 — програма з Toyota в WEC. Дві перемоги в Ле-Мані поспіль і титул чемпіона світу з витривалості. Алонсо стає одним з небагатьох гонщиків в історії, хто поєднав титул у Формулі 1 і чемпіонат світу в марафонських гонках.

2021-й — повернення в Alpine у 40 років. Уже в першому сезоні — подіум в Угорщині й легендарна оборона проти Гамільтона, яка допомагає напарнику взяти перемогу. Всі знову говорять про його гоночний інтелект.

2023-й — перший повний сезон з Aston Martin: 8 подіумів і 4-те місце в чемпіонаті в 42 роки.

А зараз — 2026 рік. Нова ера: повернення Honda у Формулу 1 як партнера Aston Martin і ключова роль Едріана Ньюї в проєкті AMR26. Передсезонні тести виявилися важкими: проблеми з надійністю, небагато пройдених кіл, нестача швидкості. Але Алонсо залишається спокійним: «Так, старт був складним, але в нас є рішення, і немає нічого неможливого для того, щоб виправити цю машину». Йому вже 44. Часу залишається все менше. Але бажання боротися — те саме.

**БЛОК 5. Вердикт** То в чому ж справжня велич Фернандо Алонсо? Не в двох титулах. Не в 32 перемогах. Не в рекорді стартів.

Велич у тому, що він ніколи не здавався. Він міг би мати більше титулів, якби був зручнішим для команд і політиків. Але тоді ми б не отримали саме цього Алонсо — прямолінійного, складного, геніального і дуже людяного. Він витягував максимум там, де інші вже опускали руки. Говорив правду, коли всі мовчали. І продовжує боротися в 44 роки, коли більшість гонщиків уже давно на пенсії.

Фернандо Алонсо — це не просто гонщик однієї епохи. Це людина, яка пережила кілька епох Формули 1 і в кожній залишилася собою.

**СТА** А для вас Алонсо — недооцінений геній чи справедливо оцінений пілот? Яка його епоха вам найближча — зухвалий юнак у Renault чи мудрий Старий Лис в Aston Martin 2026-го? Пишіть свої думки в коментарях. Ставте лайк і підписуйтеся на канал — далі буде ще цікавіше!